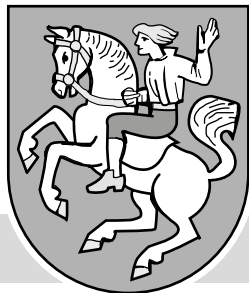

HOROMĚŘICKÝ

zpravodaj

13. 5. 2016

VYDÁVÁ OBEC HOROMĚŘICE

Foto: Filip Kohutič

č.3/2016

Pálení čarodějnic

30. dubna 2016

www.horomerice.cz

Ú V O D N Í K

V době vzniku tohoto čísla Zpravodaje je právě začátek května a já doufám, že jste si všichni užili prvomájovou tradici a políbili jste své nejbližší pod rozkvetlou třešní, nebo alespoň rozkvetlým stromem, jestliže jste třešeň nenašli. Buďme za to vděční, neboť políbit ženu na veřejnosti bylo údajně ještě v 19. století nemyslitelné.

Poslední dobou se mi bohužel zdá, že se k podobným zákazům, příkazům a nařízením opět blížíme. Když to zhodnotím z pohledu obecního úřadu, jsme doslova zahlceni stovkami papírů od ostatních státních institucí s někdy takřka až nesmyslnými požadavky, které nás nesmírně zdržují od práce, kterou bychom chtěli a měli naplno vykonávat. Stejně tak jsou na tom v současnosti i drobní podnikatelé a živnostníci, které stát rovněž zahlcuje svými požadavky. Já osobně zastávám názor, že zákazů, příkazů a nařízení by mělo být co nejméně, obecní samospráva by si měla více rozhodovat o své obci bez zbytečných státních obstrukcí a podnikatelé by rovněž měli vykonávat svoji činnost, která je živí, a ne neustále papírovat a papírovat.

Nyní ale přejdu k záležitostem radostnějším. Pár dní před psaním tohoto úvodníku se u rybníka pod čistírnou konalo tradiční pálení čarodějnic. Byla to velice vydařená akce, dokonce to vzhledem k vývoji v poslední době vypadalo, že jsme si objednali počasí, protože bylo celý den krásně. O průběhu večera se dočtete v článku na dalších stranách Zpravodaje. Já bych chtěl touto cestou poděkovat všem organizátorům, čertům a čerticím z řad dobrovolníků, kteří obstarali nezapomenutelný program pro děti. Dále všem prodejcům občerstvení, kteří se za poslední léta vypilovali téměř k dokonalosti, kdy i v největší špičce je fronta nepatrná. V neposlední řadě bych chtěl poděkovat všem pracovníkům obce, kteří se podíleli na přípravě místa a stavbě letos poněkud větší hranice. A samozřejmě také hasičům a strážníkům, kteří dohlíželi na bezpečí všech účastníků.

Když už jsem u rybníka pod čistírnou, tak se zastavím u čistírny odpadních vod jako takové. Jak možná víte z předchozích čísel Zpravodaje, máme zažádáno o dotaci na mo-

dernizaci a intenzifikaci čistírny z Operačního programu životní prostředí. Aktuálně naše žádost prošla všemi kontrolami přijatelnosti, splnila podmínky věcného hodnocení a analýzu rizik, takže postupuje do dalšího kola hodnocení, kde by výsledek měl být znám zhruba v polovině června. V souladu s vyhodnocováním žádosti o dotaci rovněž probíhá výběrové řízení na zhotovitele, kde již máme nabídky uchazečů, kterých bylo až těžko uvěřitelných 18. Nyní jsou nabídky pečlivě studovány a posuzovány, zda splňují všechny podmínky soutěže, a dá se počítat, že v nejbližších měsících budeme znát vítěze. Pokud budeme úspěšní v získání dotace a veřejná soutěž půjde také podle plánu, chtěli bychom někdy koncem prázdnin či začátkem podzimu začít stavět.

O další velké akci, a to přístavbě základní školy, se rovněž dočtete na dalších stranách Zpravodaje. Já zde jen krátce sdělím, že stavba probíhá téměř podle harmonogramu. Jak jistě vidíte, když jdete kolem, je téměř dokončená hrubá stavba, uvnitř již intenzivně pracují jednotlivé profese, takže směřujeme ke zdárnému cíli, a tím je dostavba do konce letních prázdnin. Bude to ještě hodně práce a úsilí všech pracovníků, ale já jsem v tomto směru naladěný vždy optimisticky, někdy až k údivu svých kolegů.

Smutnou zprávu jsme dostali z Ministerstva školství, tělovýchovy a mládeže, kde jsme měli z Fondu rozvoje kapacit mateřských a základních škol požádáno o dotaci na výstavbu Pavilonu A mateřské školy. Dotaci jsme bohužel neobdrželi, jelikož převís žádostí oproti poskytnutým prostředkům byl velice značný. V reakci na nepříznivou zprávu jsme v rekordně krátkém čase zpracovali žádost o dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu, kde nyní budeme nejméně do prázdnin čekat na rozhodnutí. I zde se dá očekávat značný převís mezi žádostmi a alokovanými prostředky, ale my musíme doufat v náš úspěch, protože naše děti si zaslouží, aby byl areál v Komenského ulici dostavěn.

O ostatních plánovaných investicích se zmíním jen v krátkosti. Určitě letos plánuje-

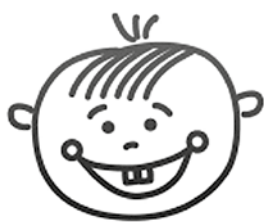
me vydláždění ulice Krátká, které budeme financovat z prostředků poskytnutých letištěm z programu Žijeme zde společně. Dále jsme zadali projekty zhotovení bezprašných povrchů několika dalších ulic, abychom byli připraveni do tohoto programu i pro příští období. Postupně vylepšujeme osvětlení v ulici Velvarská tak, aby byly přisvětleny přechody pro chodce. Projektujeme bezpečnější přechod na ulici Hrdinů nad křižovatkou s Velvarskou, máme zadané studie na vybudování autobusového zálivu na zastávce V Lipkách a studii na zhotovení okružní křižovatky v centru obce (Hrdinů x Velvarská). Chceme letos opravit také několik kanalizačních řadů, ale o tom se zmíním v některém z příštích čísel, až budou tyto akce připravenější. Není toho málo, ale chceme být za každé situace připraveni, kdyby byla třeba možnost získat na akce finanční podporu.

Nyní se vrátím ke svým slovům ze začátku tohoto úvodníku, a to sice k papírování. Když jsem před několika lety začínal s prací na obecním úřadě, žil jsem jako možná někteří z Vás trochu mylnou představou, že se vším stačí přijít na úřad, říct udělejte to a oni to tam nějak udělají. Jsou samozřejmě věci, které jdou udělat hned a ty hned řešíme, ale u větších akcí je realita úplně jiná. Příprava projektů se táhne měsíce, u složitějších i roky právě kvůli někdy až zbytečně složité byrokracii. Věřte, že všichni na úřadě chceme, aby naše obec vzkvétala, přirozeně se rozvíjely všechny potřebné služby a komfort pro život a děláme pro to maximum.

Na závěr mi dovolu, abych Vám všem popřál úspěšné jaro, zahrádkářům, pěstitelům a zemědělcům, aby tentokrát konečně vyšlo ideální počasí a měli dobrou úrodu. Rybářům úspěšné rybářské závody, i když Zpravodaj vyjde až po jejich konání. Zároveň bych chtěl poděkovat všem občanům, kteří nám pomáhají s údržbou zeleně například sekáním trávy před plotem, není Vás málo a moc si této pomoci vážíme. Ještě jednou tedy krásné a klidné jaro.

Filip Kohutič

POZVÁNKA

**Obec Horoměřice
pořádá**

DĚTSKÝ DEN

**u rybníka Pod Luky
v sobotu 4. června 2016 od 9 do 12 hodin**

ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Zasedání zastupitelstva 25. dubna 2016

– Přítomno 13 zastupitelů, PhDr. Šinágllová přišla později (14 přítomných), omluven Ing. arch. Jech.

Usnesení:

- schválení ověřovatelé zápisu p. Čacký a p. Kohutič
Pro: 13 hlasů Proti: 0 Zdržel se: 0
- schválena návrhová komise Bc. Kohoutová, Ing. Langer
Pro: 13 hlasů Proti: 0 Zdržel se: 0
- schválen program zasedání
Pro: 13 hlasů Proti: 0 Zdržel se: 0
- vzata na vědomí informace o probíhajících a připravovaných investicích
Pro: 13 hlasů Proti: 0 Zdržel se: 0

- schválen záměr výstavby pavilonu A mateřské školy. Schváleno podání žádosti o dotaci na projekt „Mateřská škola Horoměřice – výstavba pavilonu A“ – z 15. výzvy IROP – „Infrastruktura pro předškolní vzdělávání pro sociálně vyloučené lokality“, specifický cíl 2.4 „Zvýšení kvality a dostupnosti infrastruktury pro vzdělávání a celoživotní učení“

Pro: 14 hlasů Proti: 0 Zdržel se: 0

- schválen prodej pozemků č. parc. KN 594, KN 598, KN 606, a KN 607 vlastníkově sousedního objektu panu Rudolfu Tajblovi za cenu 500,- Kč/m²

Pro: 13 hlasů Proti: 0 Zdržel se: 1 hlas (ODS)

- vzata na vědomí zpráva z rady

Pro: 14 hlasů Proti: 0 Zdržel se: 0

DĚTSKÝMA OČIMA

Určitě nejsem sám, kdo si uvědomuje, že dnešní děti přes všechny vymoženosti a přes všechnu jim věnovanou péči, anebo právě proto, prožívají dětství ochuzené o skutečné zážitky a o skutečná dobrodružství.

Společenské posuny a odpovědnostní tlaky způsobily, že se o děti pečuje až příliš důkladně. Volný čas je vnímán jako riziko, které je třeba vyloučit pobytem v družině, návštěvou kroužků a vysedáváním u počítače. Následkem toho klesá tělesná zdatnost a odtržení od reality zapříčiňuje sníženou schopnost rozeznávat rizika, kterým je třeba čelit. Přílišná péče tak děti ve výsledku oslabuje.

Já jako dítě ze Statenic mám ty nejbarvitější vzpomínky na zážitky z velkostatku, kde nebyl problém se volně pohybovat ve všech prostorách. A při svých prázdninových pobytech u babičky v Horoměřicích jsem měl podobně prolezlé i statky podle nynější Velvarské ulice.

Věděli jsme všechno o krávcích, koních i prasatech. Milovali jsme pobyt v kovárně, kde bylo největším významenáním, když nás kovář Peška nechal podržet nohu kovaného koně.

Nikdo nás odnikud nevyháněl, ale bylo zcela samozřejmé, že jsme na případné napomenutí či upozornění poslušně reagovali.

I cihelnu v Černém Vole jsme měli propátranou dopodrobna. Celou výrobu cihel od těžby hlíny až po vypálení. Svezli jsme se na kolejových vozících, které měnily směr jízdy na otočných výhybkách. A nahoře na peci, kde se přikládalo do mnoha zakrývaných otvorů, jsme se cítili jako v pekle.

Znali jsme práce na poli i v zahradě, což už tak velká zábava nebyla, protože se přiměřeně věku vyžadovalo osobní zapojení.

Znali jsme činnosti a postupy na stavbách, protože i v dobách našeho dětství se pořád někde něco stavělo.

Jinou významnou zábavou byl fotbal na hřišti, které jsme pomáhali vybudovat, v zimě hokej na místním rybníku, ale někdy také na zaplavené louce, cvičení v sokolovně, kde nás „staří“ sokolové udivovali svými gymnastickými výkony.

Dobrodružné výpravy do lesa, kde jsme znali každý kout, a také do okolních vesnic.

Takové bylo mládí, které by nám dnešní děti mohly závidět, kdyby o něm něco tušily.

V posledních měsících nás ale mladší horoměřické děti přeci jen v něčem trumfnou. Přímě před očima jim vzniká jejich nová školní budova.

To mohli jejich prapředci naposledy zažít před 77 léty, když se stávala stávající škola. Ale naši školáci vidí stavbu víc zblízka. Zpočátku také mnohem líp než ostatní veřejnost, protože se hodně činností dost dlouho odehrávalo ve stavební jámě pro suterén.

Úplně na začátku byla i z ulice viditelná demolice stávající kuchyně a jídelny a pak ještě práce vrtných souprav pro zapouštění ocelových profilů pro záporové pažení stavební jámy.

Pak se práce nadlouho schovaly pod úroveň terénu. Z oken školy ale děti dál viděly postupné hloubení výkopu několika bagry a nakladači. Zavrtávání kotevních prvků, zabezpečování stěn výkopu masivními fošnami a vyrovnávání stěn dřevěnými deskami. Následovala úprava dna výkopu a montáž tepelných izolací a hydroizolací, opatřných ochrannou vrstvou textilie.

Úplnou vědou je armování ocelovými pruty. Nejprve základové desky a po jejím vybetonování vystavění armatury všech stěn a suterénních přiček. Bednění pomocí stavebnice unifikovaných desek a betonování pomocí pumpy dopravující beton na všechna místa stavby polohově řízeným potrubím.

Po odstranění bednění stěn přišlo na řadu neméně zajímavé bednění stropů, další armování, betonování a náhle se stavba začala vy-nořovat na povrch.

Přízemí, 1. patro i 2. patro vyrostlo velmi rychle, ale dovnitř už vidět není. Tam se postupně stěhují instalatéri, topenáři, elektrikáři, slaboproudáři, montéři vzduchotechniky a klimatizace a řada dalších profesí, na jejichž výkonech závisí kvalita výsledku i dodržení termínu kolaudace.

Dokončování stavby už děti že školy neuvidí, protože si budou užívat prázdniny, ale o to větší bude jejich překvapení, až se do nových prostor nastěhují. Předchozí sledování stavebních prací si určitě uchovají jako neobyčejnou vzpomínku a v dospělosti se tím možná pochlubí svým dětem a třeba i vnoučatům.

Václav Kášek

NÁZVY HOROMĚŘICKÝCH ULIC

ULICE KARLA IV.

Další povídání o názvu ulice nemůže být jiné, než o ulici Karla IV. Tento nejslavnější Lucemburk a anketně potvrzený největší Čech má 14. května sedmisté výročí narození. Jeho životu a působení je proto věnována mimořádná pozornost. Oslavy jsou provázány kulturními pořady, konají se výstavy a soutěže. Jeho cesta na vrchol evropské politiky byla nastoupena již při narození v osobnostech rodu Lucemburků. Jeho děd Jindřich VII. byl římským králem a císařem, otec Jan byl králem českým a prastrýc Balduin trevírským arcibiskupem.

Tím měl sice postaráno o nadějný start, ale největší část cesty na vrchol musel ujit sám. Využil k tomu všechny své vrozené vlastnosti i schopnosti získané výchovou, vzděláním a zkušeností.

Nebyl ale jen Lucemburk. Po matce Elišce byl Přemyslovec s královskými předky sice osobně nepoznanými, ale celý život respektovanými. Nejbližší byl děd Václav II., praděd Přemysl Otakar II. a dále ještě Václav I. a Přemysl Otakar I.

A nedědil jen geny těchto slavných mužů, ale také jejich královských manželek. Babičkou mu byla Guta Habsburská, prababičkou Kunhuta Uherská z rodu Arpádovců, praprababičkou Kunhuta Švábská z rodu Štaufů a manželkou Přemysla Otakara I. byla Konstancie Uherská. To už vydalo na zatraceně pestré směsí genů.

Při narození byl pokřtěn jako Václav. Později užívané jméno Karel získal při udělení svátosti biřmování podle biřmovacího kmotra, francouzského krále Karla IV. Sličného. Už krátce po narození se korunní princ Václav stal předmětem politických úvah a mocenských intrik, v jejichž důsledku byl odloučen od matky a střídavě chráněn, internován i vězněn, poněkud na Křivoklátu a na Lokti.

Bezmála sedmiletý byl v roce 1323 náhle odvezen na francouzský dvůr, kde byl po biřmování oženěn se svou první ženou Blankou z rodu Valois. Na francouzském dvoře se mu dostalo na tehdejší dobu velmi kvalitního vzdělání. Jako králův oblíbenec byl připravován na budoucí roli politika a vládce.

Po sedmi letech přesídlil do Lucemburska, kde pod patronátem prastrýce Balduina byla jeho průprava doplněna o německý jazyk a o orientaci v poměrech německých území. Krátce před dovršením patnáctého roku byl otcem povolán do Itálie. Byl postaven před mnohé nebezpečné úkoly a složité diplomatické jednání. Osvědčil se v boji, kde byl poprvé raněn, a díky pústu před svatou zpovědí unikl otravě, na kterou zemřela část jeho doprovodu.

Konečně se na podzim 1333 se souhlasem otce vydává do Čech, aby pomohl se správou této největší rodové základny, se kterou se král Jan nikdy úplně nesžil. Je jmenován moravským markrabětem, což mu umožňuje rovnoprávné a kompetentní politické jednání a rozhodování na nejvyšší úrovni.

I když musí s otcem často kooperovat v zahraničí, stávají se české země jeho stabilní základnou a české panstvo, do té doby zdánlivě nezkrotné, jeho hlavní oporou. Čechy sílí a Karlova autorita roste.

Hodně zajímavou záležitostí jsou získané tituly a s nimi spojené korunovace. Korunu mohl v té době nést jen král, císař a vládci na stejné úrovni. Pokud zůstaneme v křesťanském světě, krále korunovali vysocí církevní hodnostáři, zpravidla arcibiskupové. Císaře pak papež nebo papežem pověřený kardinál. Pojďme tedy na to.

Karel IV.

Protože Karlův děd Jindřich VII. byl v minulosti římským císařem a protože podmínkou získání císařské koruny bylo zvolení římským králem, soustředili se Lucemburkové nejprve na tuto volbu. A pro koho jiného, než pro třicetiletého vzdělaného rytíře a již zkušeného politika, následníka českého trůnu a moravského markraběte Karla.

Že byla funkce obsazena císařem Ludvíkem Bavorským, který byl v papežské klatbě, nebylo nepřekonatelnou překážkou. Vzдорokrálové, stejně jako vzdoropapežové, jak si ještě ukážeme, byli v té době v módě. Volbu prováděli kurfiřti – volitelé, kterými byli arcibiskupové z Trevíru, z Mohuče a z Kolína nad Rýnem a dále český král, saský vévoda, braniborský markrabě a rýnský falckrabě. Prvních pět jmenovaných se 11. července 1346 sešlo na břehu Rýna u města Rheus a zvolilo Karla. Dva sice chyběli, ale volba byla platná. Hned na to se ale šlo do války, a tak musela korunovace počkat. V oné válce na straně francouzského krále padl v bitvě u Kresčaku již zcela slepý český král Jan a zraněný římský král Karel tak 26. srpna 1346 zdědil českou korunu. Ale popořádku. Korunovace římským králem se uskutečnila v Bonnu 26. listopadu 1346 a na korunovaci českým králem z rukou prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic si pak Karel počkal do 2. září 1347.

Následně přišel 11. října 1347 o život neodvolaný a neodstoupivší římský král a císař Ludvík Bavorský. Proto mohla být volba římským králem pro zvýšení Karlovy legitimacy potvrzena holdem všech kurfiřtů a říšských pánů ve Frankfurtu nad Mohanem.

Druhá korunovace římským králem se pak konala v Cáhách 25. července 1349. Nastalo vyjednávání s papežem o korunovaci císařem. Karel si přál, aby mu byla koruna vsazena na hlavu v Římě, ale papež v té době sídlil v Avignonu.

Byl jím Kliment VI., v mládí za Karlova pobytu ve Francii jeho rádce a učitel. Jako vysocí představitelé církevní a světské moci se ale politicky rozešli, a tak se o korunovaci neúspěšně jednalo až do Klimentovy smrti v roce 1352.

S novým papežem Inocencem VI. měl Karel zdivočile neutrální vztah, ale uvažovanou korunovaci odsunula smrt jeho druhé ženy Anny Falcké. Protože jeho jediný syn Václav se nedožil ani dvou let, zůstal Karel bez mužského dědice a musel pomýšlet na další sňatek. Rozhodl se pro Annou Svídnickou a už v květnu 1353 byla svatba. V roce 1354 se Karel konečně vypravil do Itálie ke korunovaci.

U papeže tím vzbudil očekávání v posílení vlivu avignonské kurie v severní Itálii. Hned zpočátku se mu, s využitím italských zkušeností získaných po boku otce Jana, podařilo sjednat příměří mezi Lombardií a Benátkami, za což byl 6. ledna 1355 v Miláně korunován lombardským královskou korunou.

Následně pokračoval do Pisy, kam za ním přijela královna Anna, rytířské doprovody z českých zemí a německých částí říše a nakonec také papežský legát, kardinál Pierre de Colombiers.

Ten pak po příjezdu do Říma, v den korunovace na Hod boží velikonoční, 5. dubna 1355 vložil na Karlovu hlavu císařskou korunu. Teprve od této chvíle se Karel oficiálně nazýval „Karlem Čtvrtým“, čímž se přihlásil za pokračovatele a dědice díla Karla Velikého, prvního císaře francéžské říše. Řada korunovací se 4. června 1365 uzavírá přijetím královské koruny arelatské v městě Arles.

Poměrně složité se po celou dobu vlády odvíjely vztahy s papežskou kurií. Karel byl sice poslušným synem církve a někdy to dával najevo až příliš okázale, ale světskou politiku řešil rozumem a od papeže netoleroval snahy o vměšování. Mimo jiné také proto, že papežové byli v Avignonu pod silným vlivem francouzských králů, kteří neměli vždy stejné zájmy jako římský císař.

Ulice Karla IV.

Proto také Karel opakovaně usiloval o vrácení papežského sídla do Říma. Sice se mu to nakonec podařilo, ale krátce před jeho smrtí to vedlo ke zvolení dalšího vzdoropapeže, znovu se sídlem v Avignonu. Papežů se za Karlova života včetně dvou vzdoropapežů vystřídal celkem devět, za dobu jeho vlády šest.

Že byl Karel čtyřikrát ženatý, ví každé dítě, ale povězte si něco o jeho potomcích. Manželských zplodil celkem dvanáct, ale dospělo jen sedm. Blanka porodila dcery Markétu a Kateřinu, s Annou Falckou měl syna Václava (zemřel do roka) a Anna Svídnická přivedla na svět Elišku a v roce 1361 Václava – budoucího krále Václava IV. Při třetím porodu zemřela královna a už také císařovna i s dítětem a Karel se ve věku 47 roků ženil počtvrté.

Vzal si teprve šestnáctiletou Alžbětu Pomořanskou. Ta císaři od roku 1366 do roku 1377, tedy za pouhých 11 roků, porodila syny Zikmunda – budoucího krále a císaře (liška ryšavá), Jana, Karla a Jindřicha. Dva posledně jmenovaní ale do roka zemřeli. Prvním jejich dítětem ale byla Anna, provdaná za anglického krále Richarda II. – Plantageneta – a druhou dcerou Markétu.

Stojí za pozornost, jak krátce většina lidí v té době žila, jak i v těch nejvyšších společenských vrstvách hodně žen a dětí umíralo při porodu, nebo krátce po něm.

Jako méně vážnou zajímavost doplňuji, že pokud by se skutečně odehrál příběh z Noci na Karlštejně, došlo by k tomu krátce po svatbě s Alžbětou Pomořanskou, kdy byl ještě v Praze přítomen kyperský král Petr (ve filmu v podání Waldemara Matušky), jehož návštěva je historicky doložena.

Zatím jsme se při stručných zmínkách o Karlově životě a díle záměrně vyhýbali jeho největším činům v Čechách. Je to proto, že univerzitu, most, Nové město, Karlštejn, chrám sv. Víta, hladovou zeď, autobiografii a zemský zákoník (který ale musel takticky shořet) zná ze školy každý. Je ale obdivuhodné, když při spravování ohromného roztržitého území, v době plné neklidu a násilí, našel čas a energii na tak zásadní duchovní, kulturní, vzdělávací a stavební projekty.

Třebaže celým svým životem a dílem sloužil subjektivně především své osobní slávě, síle své dynastie a její mocenské základny, českého státu, objektivně povznesl právě český stát na vrchol jeho života politického, sociálního a kulturního. A to je nesporná, trvalá a nehynoucí zásluha Karlovy pozoruhodné osobnosti. Nejcenější přitom však bylo, že své rodné zemi zachoval během celé své vlády mír a umožnil jí svobodný kulturní rozvoj.

Václav Kásek

POZVÁNKA

MC POHODA HOROMĚŘICE

vás zve

NA 7. ROČNÍK

ZÁVODŮ NA VŠEM CO MÁ KOLA

KDY: ve čtvrtek 19. května 2016
registrace od 16 hodin

KDE: U Balonparku
ulice U Studánky

STARTOVNÉ: 30 Kč

KATEGORIE:

- maminky s kočárky
- odrážedla plastová a kovová
- koloběžky dle věku
- kola dle věku

Přilba pro všechny účastníky nutná

Vítání občánků

V dubnu se uskutečnily dva obřady vítání občánků. Děti je tolik, že do galerie, kde se vítání konalo v minulých letech, už se nevejdeme. Proto nyní využíváme větší prostory školní jídelny ve statku. Tam můžeme současně pozvat více rodin.

Při prvním obřadu bylo docela hlučno. Některá miminka hlasitě oznamovala, že je ta ceremonie kolem nich moc nebaví. Zato druhý obřad proběhl úplně v klidu, jen sem tam si někdo trochu zabroukal.

Dětem a rodičům zazpívali a zarecitovali prvňáčci ze základní školy s paní učitelkou Monikou Vackovou. Dokonce se i maličko tancovalo. Pan starosta Babka přednesl projev a předal dětem pamětní medaile obce Horoměřice. Medaile připomínají horoměřického rodáka Benedikta Roezla, který je na nich vyobrazen. Každá medaile je originál, protože je na ní vyryto jméno dítěte a jeho datum narození.

Zde jsou fotografie z prvního obřadu, snímky z druhého obřadu najdete na následující dvoustraně.

*Bc. Jana Kohoutová
Foto: Ing. Zdeněk Sadílek*

14. dubna 2016

Privítali jsme tyto nové občánky:

Mia Crippa
Daniel Červenka
Anna Dobiášová
Sebastián Hájek
Nikola Krupičková
Patricie Krupičková
Ema Kutílková
Thea Pátková
Matěj Příbek
Sofie Šináglová
Sára Škornová

Vítání občánků

19. dubna 2016

Privítali jsme tyto nové občánky:

Eliáš Doležel
Daniel Krása
Lara Mikulová
Adam Sedlák
Přemysl Sobotka
Sebastian Strakoš
Agáta Sýkorová
Jakub Šlechta
Max Tinka
Františka Vernerová

Foto: Ing. Zdeněk Sadílek

HRÁTKY S ČERTY

Tradice je tradice, ale proč je občas neporušit, že? Taková malá „rebelie“ se odehrála u nás v Horoměřicích a místo obyčejného sletu čarodějnic se u nás sešla banda čertů přímo z pekla. Takhle to aspoň viděly děti, které přišly o filipojakubské noci na tradiční pálení k rybníku.

Takže hranice hořela – a pořádná, muzika hrála – a dobře (až do chvíle, kdy vypadl proud; potom sice taky dobře, ale nebylo ji moc slyšet), pivo, víno, klobásky, masíčko i buřty – to všechno chutnalo, ohňostroj se povedl opravdu mimořádně. To jsou prostě tradiční čarodějnice.

S těmi netradičními čerty se to mělo tak. Nápad vznikl na podzim v jednom papírnictví, kde zrovna měli malá razítka s písmenky, jenže písmenka už byla přebraná a jediné rozumné slovo, které se z nich dalo sestavit, bylo LUCIFER. A od písmenek už byl jen krůček k tajence. Bylo rozhodnuto. Od února už původní nápad začal dostávat konkrétní obrysy, kdy jsem vymýšlela úkoly pro děti, sháněla rekvizity a vyráběla čertům kostýmy.

Tim tedy odpovídám na četné dotazy, co mě to napadlo, dělat o čarodějnicích zrovna čerty.

Děti plnily čertovské úkoly:

- 1) Házely do pekelného kotle hříšné duše, tedy vlastně míčky
- 2) Ukázalo se, kdo má čisté svědomí, kdo zlobil a kdo je zamilovaný. Děti si z pytle vytáhly svědomí (bílý, černý nebo červený míček). Svědomí pak čertice zvažila a zlobílci s černým svědomím dostali úkol za trest.
- 3) Je známo, že čerti rádi hrají karty, tady byla karta jen jedna a děti se do ní trefovaly míčkem.

4) Vyzkoušely si, jak se utíká cestou necestou do pekla s hříšníkem v pytlí (jeden chlapec k tomu řekl, že ho to lidské „agility“ docela baví)

5) Při tom utíkání čerti za sebou zanechali stopy. Tedy děti otiskly své dlaně obarvené prstovými barvami na papír. Vznikl tak úžasný koberec plný stop a stopíček.

6) Děti si s pomocí čertic pekelnic vyrobily vlastní čertovský ocásek.

7) A na závěr absolvovaly pohovor se samotným Luciferem, jeho pomocnice jim slavnostně připnula ocásek a dostaly zlaták na cestu do světa.

Tedy všechno by klapalo, jen kdyby Lucifer nebyl tak ukecaný. Povádal si s dětmi opravdu důkladně, až se před jeho stanovištěm vytvořila dlouhatánská fronta. ☺ Však taky těch dětí bylo skoro 250.

Tak to byly letošní dětské čerto-čarodějnice. Děkuji všem, kteří neváhali načernit si tváře a obléknout kostýmy s rohy a ocasy, i jejich civilním společníkům. Všem těm, kteří jeden svůj večer vyměnili za dětský úsměv. Bez těchto obětavců by to nešlo.

Děkuji svým báječným kolegům, kteří se postarali o vše ostatní. Tedy o to, aby se na čarodějnicích líbilo i dospělým. A v neposlední řadě děkuji svatému Petrovi, že nám přes všechny zlé předpovědi nakonec dopřál krásné jarní počasí.

Bc. Jana Kohoutová

Foto: Ing. Zdeněk Sadílek a Ing. Michala Havlínová

PRŮZKUM POTŘEBY SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Rada obce se v minulých týdnech zabývala situací seniorů a osob se zdravotními a sociálními problémy. Abychom ale mohli napřít svou pozornost k těm, kteří pomoc obce skutečně potřebují, musíme nejprve získat přehled, kolik takových lidí v obci je a s jakými potížemi se potýkají. Bohužel obec nemá přístup k těmto údajům, a proto se rozhodla oslovit své občany.

Zejména bychom měli rádi přehled o osobách, které pobírají příspěvek na péči, případně o něj žádají; dále o osobách, které využívají různé terénní sociální a zdravotní služby, jako např. docházku pečovatelky, donášku obědů, ošetrovatelskou péči a podobně. Zajímá nás, i pokud jsou naši občané umístěni v některém zařízení s pečovatelskou službou.

Získané údaje chceme využít pro plánování sociálních aktivit a navázání spolupráce se subjekty, které terénní služby poskytují. Osobní údaje občanů v žádném případě nebudou bez jejich souhlasu poskytnuty jiným subjektům.

Prosíme proto o vyplnění dotazníku a jeho doručení na obecní úřad. Doufáme, že v případě potřeby pomohou s vyplněním údajů a doručením příbuzní nebo sousedé. Děkujeme za spolupráci.

PRŮZKUM POTŘEBY SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Jméno: _____

Adresa: Horoměřice, _____

Telefon, e-mail: _____

Pobírám příspěvek na péči: ANO / NE Stupeň příspěvku: _____

Žádám o příspěvek na péči, řízení probíhá: ANO / NE

Žádost o příspěvek na péči byla zamítnuta: ANO / NE Kdy? _____

Jsem trvale umístěn/a ve zdravotnickém nebo sociálním zařízení (LDN, domov pro seniory, dům s pečovatelskou službou apod.) ANO / NE

Pokud ANO, kde? _____

Využívám terénní sociální služby (dovážku obědů, pečovatelku, úklid apod.) ANO / NE

Pokud ANO, jaké? _____

Pokud ANO, kdo služby poskytuje? _____

Pokud ANO, kdo služby platí? (Vy, sociálka, poskytovatel, někdo z rodiny...) _____

Využívám terénní zdravotní služby (ošetřovatelky apod.) ANO / NE

Pokud ANO, jaké? _____

Pokud ANO, kdo služby poskytuje? _____

Pokud ANO, kdo služby platí? (Vy, zdravotní pojišťovna, poskytovatel, někdo z rodiny...) _____

Terénní služby zatím nevyužívám, ale měl/a bych zájem o tyto služby (prosím vypište):

Výstava

V galerii Orchidea byla v dubnu zahájena nová výstava. Ladislav Pytloun vystavuje fotografie ze svých cest po Mexiku. A protože je vystudovaný zahradník, při svých výpravách navštívil také místa spojená s pobytem horoměřického rodáka, zahradníka a cestovatele Benedikta Roetzla. Svoji fotografickou výstavu proto nazval **Mexikem po stopách Benedikta Roetzla**.

Vernisáž výstavy Ladislav Pytloun netradičně spojil s vyprávěním za svých cest. Současně promítl na plátno desítky dalších fotografií, které se už na výstavu nevešly. Místa zachycená na snímcích současně identifikoval na mapě, takže návštěvníkům exotické Mexiko opravdu přiblížil a představil.

Autor Ladislav Pytloun

Přitom vždy označil místa, kde pobýval Benedikt Roetzl. Navštívil například vesničku Sontecomapan na pobřeží Atlantiku, kde Roetzl delší dobu žil. Bohužel dnes už v Mexiku podle vyprávění Ladislava Pytlouna po Roetzlovi nezůstaly prakticky žádné stopy. Takže jeho pobyt už připomínají jen Roetzlovy deníky a korespondence s jeho synovci.

Výstava bude v galerii k vidění do poloviny června.

*Bc. Jana Kohoutová
Foto: Ing. Zdeněk Sadílek*

POZVÁNKA

BĚH MÍRU

KLADNO-LIDICE 2016

4. ročník

pod záštitou děkana ČVUT – FBMI Kladno
sobota 18. června 2016

- Start:** 10:30 Nám. E. Beneše (gymnázium) Kladno
Cíl: Památník Lidice - růžový sad
Trasa: město Kladno – lesopark – Hřebeč – Lidice celkem 8,5 km, živcový povrch a zpevněná lesní cesta, mírné převýšení
Zázemí: gymnázium od 10:00 (registrace), doprovod ZZS, městská policie, sběrný autobus, občerstvení v cíli, zpětný odvoz do Kladna.
Startovné: 20,- Kč při vydání startovních čísel
Organizuje: Krajská rada seniorů Středočeského kraje
Přihlášky: na e-mail: kladnolidice2016@seznam.cz nebo sms na tel. 602 305 225 uveďte jméno a datum narození

ČINNOST OBECNÍ POLICIE

Rád bych na tomto místě informoval o činnosti Obecní policie Horoměřice v poslední době, tedy od roku 2015 dosud. Naše obecní policie (OP) pracuje v počtu tří strážníků, všichni mají praxi a zkušenosti (6 až 26 let praxe) a všichni splňují zákonem stanovené vzdělání. Dva mají středoškolské s maturitou, jeden vysokoškolské. Činnost obecní policie je velice různorodá, proto zde nabízím jen stručný přehled.

Hlavním posláním obecní policie je zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Zde policie přispívá k ochraně bezpečnosti osob a majetku, dohlíží na dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení obce, pravidel občanského soužití, provádí dohled nad dodržováním čistoty na veřejných prostranstvích, odhaluje přestupky a jiné správní delikty, zajišťuje veřejný pořádek a bezpečnost během konání společenských a sportovních akcí v obci a v neposlední řadě se podílí na prevenci kriminality v obci.

Z dlouhodobého pohledu se posiluje také preventivní činnost, jejíž součástí je hlavně práce s dětmi. Strážníci pravidelně dohlíží u škol na bezpečnost dětí. Ve škole a školkách v obci pořádají besedy, kde učí děti správnému chování na ulici a při volnočasových aktivitách venku z hlediska jejich bezpečnosti.

Naše obecní policie výjimečně zasahuje také v sousedních Statenicích, které mají s Horoměřicemi uzavřenou veřejnoprávní smlouvu o spolupráci OP. Strážníci tak mají širší operační prostor, který jim umožňuje lépe plnit své úkoly. To ilustruje třeba případ z dubna, kdy strážníci Jan Plass a Petr Dvořáček zasahovali ve Statenicích proti mladíkovi, který pod vlivem drog napadal záchranáře. Následně jej předali Policii ČR.

Za rok 2015 obecní policie projednávala v blokovém řízení (pokuta) celkem 90 přestupků, z toho v dopravě 42, proti veřejnému pořádku 32, proti občanskému soužití 2 a proti majetku 2. Příslušným správním orgánům bylo k projednání oznámeno celkem 12 přestupků a 4 jiné správní delikty. Policii ČR bylo oznámeno 15 důvodných podezření ze spáchání trestných činů, kdy OP zajistila místo trestného činu a následně jej předala Policii ČR.

V rámci spolupráce s Policií ČR pomáhají strážníci díky své dobré místní znalosti odhalovat a objasňovat značně škodlivou trestnou činnost, týkající se drogové kriminality a majetkové trestné činnosti. Příkladem je děkovaný dopis od vedení ředitelství policie Středočeského kraje, v němž byla vyzdvihnuta práce strážníka OP Vladimíra Dvořáka. Dopis přetiskujeme níže.

Obecní policie ve většině případů, pokud dojde k nějaké události, je na místě zpravidla jako první. Zde strážníci poskytují první pomoc v případě zranění osob a provádějí prvotní úkony, aby mohly být zajištěny důkazy nutné pro objasnění dané věci. Například v osmi případech takto strážníci zasahovali při dopravní nehodě, jednou při pokusu o sebevraždu – strážníci Vladimír Dvořák a Ing. Petr Dvořáček byli na místě cca za minutu a podařilo se jim postiženou osobu stabilizovat do příjezdu záchranářů. K této akci uvádíme tiskovou zprávu v boxu.

Protože naše OP pracuje ve třech lidech, logicky není možné zajistit službu 24 hodin denně, jak bychom si my i veřejnost přáli. Přesto strážníci často bez ohledu na svůj volný čas zajišťují plnění některých úkolů. Po telefonickém oznámení vyráží do terénu, často večer, o víkendech a svátcích. V desítkách případů takto zajišťovali odchyt volně pobíhajících psů nebo domácích zvířat, zasahovali při porušování pravidel občanského soužití a majetkové trestné činnosti, zajišťovali důkazní materiály pro policii.

Samozřejmě nelze zveřejnit vše, s čím se strážníci při své práci setkávají, a není možné konkretizovat jednotlivé případy, aby nedošlo k narušení soukromí dotčených osob. Tento text si klade za cíl jen veřejnosti přiblížit práci obecní policie. Naše činnost nestojí na množství udělených pokut, ale na lidském přístupu ke všem slušným lidem a na druhé straně nekompromisním postoji vůči těm, kteří se neumí chovat a svojí arogancí poškozují druhé. Každý by se měl chovat podle hesla: „Kde začínají práva druhých, končí práva moje“.

Ing. Petr Dvořáček
Obecní policie Horoměřice

Dopis plk. Mgr. Pavla Mareše, vedoucího ÚO Praha – venkov – ZÁPAD Policie ČR

Vážený pane starosto,

dovolte mi, abych alespoň touto formou vyjádřil poděkování strážníkovi Vaší Obecní policie Horoměřice Vladimíru Dvořákovi, za opakovaně poskytovanou součinnost při odhalování a objasňování závažné drogové trestné činnosti v územní působnosti Územního odboru Praha venkov – ZÁPAD Policie ČR. Tento strážník, díky své příkladné profesní, osobní i místní znalosti obce Horoměřice a blízkého okolí, mnohokrát pomohl odhalit a objasnit značně společensky škodlivou trestnou činnost, jakou drogová kriminalita bezpochyby je. Samotná pomoc kolegy Dvořáka spočívá v poskytování informací o zájmových osobách i objektech, jakož i o samotné trestné činnosti, a dále také v jeho přítomnosti jako nezúčastněné osoby na domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor a pozemků při samotných realizacích a zadržení pachatelů, tedy výrobců a distributorů omamných a psychotropních látek.

Strážníkovi Vladimíru Dvořákovi patří velké poděkování i za to, že je vždy ochoten pomoci nejen v pracovní, ale především pak v mimo pracovní době, čímž by mohl být obrovským příkladem nejen pro ostatní kolegy z jiných obcí či měst, ale i pro všechny příslušníky bezpečnostních sborů České republiky.

Závěrem mého dopisu mi dovoluji, abych Vám pogrataloval k tomu, že máte mezi svými podřízenými člověka, s tak příkladným přístupem k práci, jako má Vladimír Dvořák.

Přátelé,
toto jsou strážníci Obecní policie Horoměřice (Praha západ), kteří dnes odpoledne zachránili lidský život.

Strážníci dorazili na místo události již 1 minutu! od oznámení. Jednalo se o kombinovaný pokus sebevraždy (intoxikace výfukovými plyny + léky + alkohol). V době oznámení byl dotčený v bezvědomí.

Strážníci po svém příjezdu poskytli dotčenému první pomoc. Strážníkům se podařilo muže v rámci možnosti stabilizovat. Přivolání záchranářů jej poté zaintubovali, připojili na umělou plicní ventilaci a převezli do barokomory. Díky profesionálně poskytnuté první pomoci dotčený žije!

Klobouk dolů pánové, skvělá práce!

Zdroj: www.tydenikpolicie.cz

NAŠE ZLATÁ ŠKATULATA

S příchodem jara se probudila nejen příroda, ale zejména naši malí zpěváci z horoměřické pobočky ZUŠ Libčice nad Vltavou. Pěvecký sbor pod vedením Mgr. Markéty Džunevy tvoří děti ve věku 5 – 11 let. V roce 2009 začínal jako čistě chlapecký sbor. Vzhledem ke zvyšujícímu se a nakonec převládajícímu zájmu děvčat se sbor změnil na smíšený a od roku 2014 má i své jméno – **Škatulata**. Jeho historie je tedy velmi krátká. O to pozoruhodnější jsou jím dosažené výsledky.

Letos v lednu přišla paní sbormistryně s nápadem přihlásit děti na jejich první společnou soutěž ve sborovém zpěvu – **Krajskou soutěž žáků základních uměleckých škol**, která se dne 19. března 2016 konala v Mnichově Hradišti. Své pěvecké umění tu předvedly sbory z celého Středočeského kraje. V kategorii komorních sborů do 12 let měla Škatulata silnou konkurenci ve sborech z Kladna, Líbeznice či Pečelek.

upozorněny, že úspěch, který zažily v Mnichově Hradišti, se již pravděpodobně nebude opakovat. Škatulata však opět předvedla velmi dobrý výkon. Bylo na nich i na paní sbormistryni vidět, že k účinkování přistupují uvolněně a s chutí a že si vystoupení velmi užívají. Po krátké přestávce byli všichni velmi zvědaví na výrok poroty. Ta se jednomyslně shodla na tom, že jako jediní z celého soutěžního bloku, ve kterém se představilo 6 sborů, získávají zlaté pásmo právě naše horoměřická Škatulata. Radost všech přítomných dětí, paní sbormistryně Markéty Džunevy, ale i celé řady doprovázejících rodičů, byla obrovská. Porotou byl velmi kladně hodnocen výběr písní, klavírní doprovod Denise Stefanova a zejména výraz a chuť dětí zpívat. To je určitě jednou z velkých předností Škatulaty a velký dík za to patří paní Markétě Džunevě, která vede děti obdivuhodným způsobem

Škatulata vystupovala v novém sborovém oblečení, které si poprvé vyzkoušela na veřejně přístupné generální zkoušce. Ta se konala v místním sále Základní školy v Horoměřicích jen pouhých pár dnů před vlastní soutěží. Na pódiu v Mnichově Hradišti však již byly k dokonalosti dovedeny všechny detaily. Červené kostkované sukně spolu se stejně kostkovanými kšandami a motýlky chlapců krásně doplňovaly červenou výzdobu místního sálu. Svým úžasným výkonem, podpořeným skvělým výběrem písní, hudebním doprovodem, ale i pohybovým zpracováním, přesvědčila Škatulata porotu natolik, že jim bylo – jako jedinému sboru – přiděleno zlaté pásmo. Sbor byl – rovněž jako jediný – ještě oceněn dvěma zvláštními cenami: „**Cenou za provedení skladby E. Hradeckého „Pro slepičí kvoč“**“ a „**Cenou za nejmladší klavírní doprovod**“. Malým klavíristou (a nutno říci, že všemi velmi obdivovaným) byl Denis Stefanov, člen sboru Škatulata, jenž v doprovodu jedné z písní vystřídal za klavírem jinak skvěle doprovázejícího pana Pavla Loukotu, učitele místní ZUŠ. Zlaté pásmo získané v Mnichově Hradišti bylo pro všechny zúčastněné velkým a nečekaným překvapením. Děti měly obrovskou radost a velmi tento úspěch prožívaly. To ještě netušily, že není na dlouhou dobu posledním.

Paní sbormistryně se po prvním úspěchu rozhodla děti přihlásit na další soutěž, kde již nebyl stanoven limit účinkujících a mohl se tak zúčastnit celý sbor. **Krajské kolo XXXVI. Celostátní přehlídky školních dětských pěveckých sborů** se konalo 16. dubna 2016 v ZUŠ Botevova v pražských Modřanech. Děti byly plně očekávání, ale v silné konkurenci zavedených sborů, kterými byly v jejich kategorii sbory Jiříčky a Zvonečky, se šance na úspěch zdála být téměř mizivá. Aby se předešlo zklamání dětí, byly ještě před soutěží jemně

laskavou cestou tak, že nejen dobře zpívají, ale také vyznačují dětskou radost a hravost.

Zatímco Škatulata s velmi dobrým pocitem odjížděla zpět do svých domovů, soutěž pokračovala v dalších blocích až do pozdních odpoledních hodin. O několik dní později přišla zpráva, že do zlatého pásma se z posledního odpoledního bloku, stejně jako Škatulata, dostaly ještě Jiříčky, dětem velmi dobře známý sbor z přehlídky v Mnichově Hradišti. O to příjemnější a nečekanější pak bylo překvapení, že horoměřické děti v tak silné konkurenci nakonec obstály nejlépe ze všech a jako jediní z 12ti sborů byly vybrány do **Celostátního kola dětské pěvecké přehlídky**, která se uskuteční ve dnech 27. – 29. 5. 2016 v Uničově, kde se představí celkem 16 sborů z celé České republiky!

Popřejme tedy všem malým zpěvákům hodně úspěchů při reprezentaci naší obce a Libčické ZUŠ v konkurenci těch nejlepších. Pro děti to bude jistě velmi silný zážitek. Ještě jednou velký dík paní Markétě Džunevě za skvělou organizaci, komunikaci s rodiči i dětmi a za trpělivé i laskavé vedení sboru Škatulata.

Adéla Roubíčková

Poznámka k systému hodnocení sborů:

Sbory, které jsou v soutěžním programu seřazeny do různých kategorií dle věku, počtu zpěváků i zřizovatele (ZUŠ, ZŠ), jsou porotou na základě jejího hodnocení po skončení přehlídky rozděleny do jednotlivých pásem: zlaté (první místo), stříbrné (druhé místo) a bronzové (třetí místo). Do jednotlivých pásem může být zařazeno i více sborů. Absolutní vítěz je poté vybrán ze sborů umístěných ve zlatém pásmu a jako jediný postupuje do Celostátního kola.

Závody kočárků s ČPZP 2016 v Horoměřicích

V neděli 10. dubna 2016 ani chladné počasí neodradilo rodiny s dětmi, které si přišly užít sportovně-zábavné odpoledne k Restauraci Chotol v Horoměřicích. Konal se zde 5. ročník celorepublikových Strollering® Závodů kočárků. Touto akcí se horoměřická lektorka Strolleringu® Kristýna Strakošová se svým týmem připojila k dalším 50 místům po celé ČR a 11 místům v Polsku.

Samotný závod spočíval ve sportovní chůzi s kočárkem na trati dlouhé cca 100 kroků. Závodili maminky, tatínci, dokonce i babičky a dědečkové a také dvojčenné týmy v kat. Rodina, kde se museli oba závodníci držet jednou rukou kočárku po celou dobu. Na stupních vítězů tak stanuli v kat. Maminky Martina Hudcová (1. místo), Lenka Bobková (2. místo), Kateřina Brtníková (3. místo), v kat. Tatínci Lukáš Váša (1. místo), Pavel Lopocha (2. místo), Jan Tinka (3. místo) a v kat. Rodina Milan Mihál a Jiří Králíček (1. místo), Eva a Jan Chybovi (2. místo), Vendula a Vladimír Soukupovi (3. místo).

Celé odpoledne podpořilo velké množství partnerů z blízkého i dalekého okolí, a tak mohla proběhnout i tzv. Strollbola (Strollering tombola), všichni účastníci obdrželi při registraci dárečky a vítězové si odnesli nejen diplomy a medaile, ale také hodnotné ceny. Někteří partneři se zapojili i doprovodným programem, a tak jsme mohli zhlédnout taneční vystoupení maminek s dětmi v šátku pod vedením Eglal za doprovodu bubenické skupiny Haiya Tabla, dále dětské taneční vystoupení Zumby pod vedením Dany Obstové a pěvecké vystoupení Jany Rychterové. Zapojila se také místní mateřská centra Pohoda a Happy Faces, která nabídla dětem, které už odrostly kočárkům, výtvarné dílničky a překážkovou dráhu s dětským kočárkem. Děti si mohly vyrobit také krásné obrázky technikou pískování díky Štěpánce Bubákové a ještě si nechat namalovat obličej od paní Zlatníkové a její pomocnice ze Zahradnictví Horoměřice. Maminky hýčkaly kosmetické poradkyně Mary Kay Milada Strnadlová a její kolegyně. Restaurace Chotol nabídla všem zúčastněným a organizátorům příjemné zázemí a pro děti dokonce čaj a něco na zub zcela zdarma. A velké díky patří také obci Horoměřice, která akci podpořila nejen

Maminky vítězky

finančně, ale také zajištěním technického vybavení a přítomností obecní policie. Celou akci moderovala Eva Kličková, moderátorka a dramaturgyně Českého rozhlasu. Focení zajistila Jana Francírková a videozáznam zpracoval Jan Brož.

Smyslem celé akce bylo uspořádat rodinné odpoledne a představit fitness program Strollering® - cvičení s kočárky, díky kterému si maminky mohou užívat mateřskou v pohybu, plnit si své sny a zároveň ukázat svým dětem již od raného věku, že sport by měl být součástí života. Dalším cílem akce bylo finančně podpořit místní 5letou Elišku Kamzíkovou, která trpí oboustrannou dětskou mozkovou obrnou, spastickou kvadruparézou a dalšími nemocemi. Aby se její zdravotní stav zlepšoval, musí jezdit každý rok na 4 týdny do lázní. Léčba tam stojí 50 tisíc a žádná pojišťovna ji nehradí. A tak byl celý výtěžek z akce (startovné, výtěžek

ze Strollboly a dobrovolné dary) věnován Elišce. Díky všem účastníkům se podařilo vybrat neuvěřitelných 18 937 Kč!

V závěru si dovoluji citovat některé účastníky, např. Hanka Boubelová řekla: „Skvělá organizace, super pohyb pro mamky i tatky a navíc je skvělé, že jsme touhle cestou mohli někomu pomoci. Bylo to prostě perfektní, úžasně jsme se bavili a doufám, že příští rok to bude také tak.“ Eva Tománková prohlásila: „Skvělá příležitost potkat se s množstvím přátel při zábavné a bohubilé činnosti. Prima i pro ty, kteří nezávodili. Moc děkujeme a doufám, že se ze závodů v Horoměřicích stane tradice!“ A Helena Doubková dodává: „Bylo to velmi příjemně prožité rodinné odpoledne a navíc pro dobrou věc. Jen škoda, že nám nepřálo počasí. Bylo to prima, moc děkujeme.“

Na konec ještě poděkování úžasným ženám, které pomáhaly s organizací již několik měsíců před akcí a v den konání – díky Monice Šustrové, Tereze Moravčikové a Lucii Jakoubkové. Děkuji také všem, kteří pomáhali v den akce – díky Jiřímu Strakošovi, Liboru Jakoubkovi, Andree Havlíčkové, Lucii Švigárové, Katce Šulcové, Iloně Hrčkové, Míše Hrachovcové, Tomáši Hrčkovi a za zapůjčení hudební aparatury manželům Kubašovým.

Kristýna Strakošová, aktivnimatka.cz

Hlavní závod

Závod rodin

AKTUÁLNĚ O POČASÍ

Začíná bouřková sezóna, a proto se v tomto příspěvku pozorovatele počasí budu věnovat i „řádní klimatických živlů“ v naší obci, dále se zmíním o počasí v uplynulé zimě, o novinkách v boji proti suchu a o tom, jaké je počasí v jednotlivých dnech v týdnu.

Řádění živlů

Z nepříznivých klimatických jevů nás asi nejčastěji ohrožuje **silný vítr**, který se v období posledních 35 let vyskytoval v průměru 22,5 krát ročně (rozsah byl od 12 do 39 větrných dní v roce). Vítr síly **mohutné vichřice a orkánu** řádil v průměru jednou za rok, maximálně 3 krát. Nejvíce to fouká v lednu, následuje březen, prosinec, únor a listopad. Podceňovat nelze ani poryvy větru v silných bouřích. Značné škody u nás napáchal orkán ve dnech 23. a 24. 11. 1984, který poškodil mnoho střech a způsobil polomy v blízkém lese. Hodně občanů si pamatuje i na orkán ze dne 18. 1. 2007, kdy kromě velkých škod byly některé části Horoměřic bez dodávek elektřiny i více než 40 hodin! Postižena tehdy byla většina území ČR i okolních států. Na observatoři Praha – Karlov naměřili rekordní rychlost větru 45 m/s. Jen o málo slabší byly vichry zejm. ve dnech: 27. 10. 2002, 7. 2. 2004, 11. 5. 1992 a 28. 1. 1994. V těchto případech naměřili na Karlově, který je od nás vzdálen vzdušnou čarou necelých 10 km, rychlosti 38 – 42 m/s, což značí sílu orkánu. Největřnější měsíc byl leden 2007 s 10 dny výskytu silného větru a naopak nejkřidnější bylo období 13 měsíců (únor 2005 až únor 2006 včetně), kdy jsem zaznamenal pouze 10 větrných dní.

Statistiky uvádějí nejsilnější náraz větru na území Československa 78,6 m/s dne 29. 11. 1965 na Skalnatém plese ve Vysokých Tatrách. V ČR to nejvíce fouká na Milešovce s průměrem 8,5 m/s.

Dalším nebezpečným jevem jsou **bouřky a krupobití**. Průměrný roční počet (1981 – 2015) dní s bouřkami je 15,3. Minimum je 8 a maximum 23. **Silné bouře** se ročně vyskytují průměrně 2,1 krát, s maximum 4. Bouře mohou být ve všech měsících – nejvíce ale v červenci, následují červen, květen a srpen. Výjimečně přicházejí ve 4. čtvrtletí, kdy nedosahují vysoké intenzity. Je třeba upozornit na možnost přívalem srážek při silných bouřích. Od roku 1995 se celkem 23 krát vyskytly v bouřkách srážky nad 20 mm a třikrát to dokonce byly přiváhy s úhнем přes 40 mm!

Kroupy jsou zaznamenány v průměru 0,8 x ročně – nejčastěji v květnu, následují červen, červenec, srpen a duben. Nutno si uvědomit, že některá menší krupobití jsou obtížněji zjistitelná. Výše zmíněná observatoř Praha Karlov uvádí (1973 – 2011) roční průměr 1,25 krupobití.

Tyto údaje snad poskytnou užitečné informace zejména majitelům nemovitostí, zahrádkářům, zemědělcům a dalším osobám, aby mohli s péčí řádných hospodářů dbát o svůj majetek a zabezpečit ho před rozmary počasí.

Zima 2015 – 2016

Máme za sebou již třetí po sobě jdoucí výrazně teplou zimu. Teplotní průměr za prosinec až únor byl 2,86 °C, což je třetí nejvyšší od zimy 1967/68. Pětíměsíční období listopad až březen bylo s průměrem 4 °C dokonce druhým nejteplejším ve stejné době.

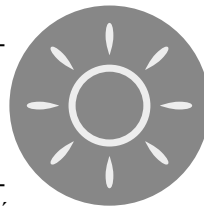
Poslední 3 zimy (tzn. 2013/14 až 2015/16) jsou jako celek vůbec nejteplejším obdobím 3 po sobě jdoucích zim! Mrazů jsme si užili málo, převážně v lednu, kdy první 4denní období mrazů mělo průměr -4,5 °C a pak přišla „Arktida“ trvající týden (17. – 23. 1.) s $T_0 = -5,8$ °C a $T_{\min} = -15$ °C dne 22. 1. pozdě večer.

Sněhu na tu bídu ještě napadlo celkem slušně – cca 52 mm (vody po roztání). V řadě případů šlo o mokrý a těžký sníh, který brzy roztál. Srážkově byla zima mírně nadprůměrná, nejvíce srážek měl únor: 53,3 mm a denní rekord hlásí 29. únor se 14,5 mm.

Boj proti suchu

S potěšením lze konstatovat, že se ledy konečně hnuly! Program MŽP **Modrá úspora** nabývá konkrétní podobu a má se spustit začátkem příštího roku. Předpokládá se, že např. majitelé zahrad dostanou příspěvky na nákup nádrží na dešťovou vodu či vybudování tůň na zalévání. Další finance by lidé mohli dostat na technologii sloužící k úspoře pitné vody. Cílem je naučit veřejnost více využívat dešťovou vodu k zalívce i např. ke splachování a ve větší míře recyklovat použitou vodu. Nezbyvá než tomuto programu přát příznivý vítr do plachet.

Počasí v jednotlivých dnech v týdnu

Zkoumání počasí v jednotlivých dnech v týdnu v období 2000 – 2015 přineslo zajímavé výsledky. Nejchladnější den je sobota, následuje neděle. Nejtepleji bývá v průměru pondělí. Na srážky je nejbohatší úterý a sobota. Dešťníky nejvíce zahálají ve čtvrtek. Slunce má nejvíce práce v neděli a v pondělí. Naopak zamračeno je zpravidla ve středu a v pátek. Celkově nepříznivější počasí vychází na čtvrtek, druhé je pondělí. Nejhuře bývá ve středu, o něco lépe v úterý a v sobotu.

Ing. František Karhan

I N F O R M A C E

Cestování s dětmi do zahraničí

- Také dětem do 15 let lze vydat občanský průkaz, na který mohou cestovat nejen do států Evropské unie, ale i do dalších států: Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Islandu, Makedonie, Norska, Srbska a Švýcarska.
- Pro děti do 15 let činí správní poplatek za vydání občanského průkazu pouze 50,- Kč a za vydání cestovního pasu 100,- Kč
- Doba platnosti těchto dokladů je shodně stanovena na 5 let.
- Dětem do 15 let vyřizuje občanský průkaz a cestovní pas zákonný zástupce, a to na kterémkoliv obecním úřadu obce s rozšířenou působností (v Praze na úřadech městských částí Prahy 1 až 22)
- Lhůta pro vydání občanského průkazu a cestovního pasu je 30 dnů; cestovní pas lze vydat ve zkrácené lhůtě 6 pracovních dnů za zvýšený správní poplatek 2000,- Kč pro děti do 15 let.
- I nově narozené dítě musí mít pro cesty do zahraničí vlastní cestovní doklad (občanský průkaz nebo cestovní pas) – rodný list dítěte není cestovním dokladem.

Převzato z materiálů MV ČR

PŘEDCHÁZENÍ POŽÁRŮM

VÝNATEK Z NAŘÍZENÍ
Středočeského kraje č. 2/2016
ze dne 14. 3. 2016,

o stanovení podmínek k zabezpečení
požární ochrany v době zvýšeného
nebezpečí vzniku požárů

Vydala Rada Středočeského kraje

Čl. 1

Doba zvýšeného nebezpečí vzniku požáru

Dobou zvýšeného nebezpečí vzniku požáru se rozumí:

- a) doba, po kterou je v platnosti výstraha Českého hydrometeorologického ústavu na „nebezpečí požáru“ nebo „vysoké nebezpečí požáru“, zveřejněná v rámci systému integrované služby (dále jen „doba výstrahy“),
- b) období sklizně zemědělské úrody (pícnin, obilovin, slámy apod.) a její posklizňové úpravy a skladování (dále jen „období sklizně“).

Čl. 2

Místo zvýšeného požárního nebezpečí

Za místo se zvýšeným nebezpečím vzniku požáru se považuje v době výstrahy:

- a) lesní porost a jeho okolí do vzdálenosti minimálně 50 m,
- b) souvislá rostlinná pokrývka umožňující další šíření požáru,
- c) zemědělské obdělávané plochy, na nichž jsou pěstovány kultury, které jsou ve stavu možného vznícení, zejména dozrávající obiloviny a jejich okolí do vzdálenosti 100 m,
- d) stohy sena a slámy a jejich okolí do vzdálenosti 100 m.

Čl. 3

Zakázané činnosti a protipožární opatření

(1) V době výstrahy se na místě se zvýšeným nebezpečím vzniku požáru zakazuje:

- a) rozdělávání nebo udržování otevřeného ohně (např. pálení kletu a kůry, spalování hořlavých látek na volném prostranství),

- b) kouření (s výjimkou elektronických cigaret),
- c) používání zábavní pyrotechniky,
- d) jízda parní lokomotivy,
- e) používání vody ze zdroje pro hašení požárů k jiným účelům, než k hašení,
- f) povolování výjimek vlastníky lesů z ustanovení lesního zákona,
- g) vypouštění „lampionů štěstí“,
- h) vjezd motorových vozidel na polní cesty; zákaz neplatí pro vlastníky a uživatele zemědělských pozemků při jejich obhospodařování,
- i) zastavení motorových vozidel na místech, kde by se spodní část vozidla mohla dostat do styku s lehce vznětlivými materiály, např. suchou trávou, slámou, strništěm, podrostem, listím, rozlitym palivem apod.

(2) V období sklizně zemědělské úrody (čl. 1 písm. b) tohoto nařízení)

a) se na místě se zvýšeným nebezpečím vzniku požáru zakazuje:

- 1. jízda parní lokomotivy,
- 2. rozdělávání nebo udržování otevřeného ohně,
- 3. vypouštění „lampionů štěstí“,
- 4. kouření v průběhu sklizně na poli, při manipulaci a skladování materiálu. V případě kouření v uzavřených kabinách vozidel, zajišťujících sklizeň a přepravu materiálu, je nutno učinit taková opatření, aby nedošlo ke vzniku požáru od popela či nedopalku cigarety, např. vybavením vozidel popelníky s vodní náplní

(Další body nařízení se týkají povinností zemědělců při sklizni.)

Čl. 4

Zakázané činnosti a protipožární opatření

Porušení povinností stanovených tímto nařízením lze postihnout jako přestupek nebo jako jiný správní delikt podle zvláštních právních předpisů.

CO DĚLAT S DOPRAVOU V HOROMĚŘICÍCH?

Dopravní situace v obci Horoměřice se dlouhodobě - více než deset let - stále zhoršuje. Pro řadu obyvatel obce se tak stává neúnosnou. Horoměřicemi de facto probíhá dálniční provoz kamionů a osobních vozidel neexistující části dálničního obchvatu Prahy, který končí před letištěm Václava Havla v Praze-Ruzyni. Na hotovou část obchvatu vedoucího z D1 od Brna, přes napojení dálnice od Písku a Příbrami, a dálnice od Plzně až po dálnici od Nového Strašcece navazuje směrem na dálnici D8 pouze úzká okresní silnice odbočující z dálnice směr Kladno a Chomutov, procházející napříč Horoměřicemi. Jezdí tudy všechny kamiony a osobní doprava směřující na D8 směr Ústí nad Labem a Drážďany, ale i na státní silnici směr Mělník a Česká Lípa. Na této nepřehledné okresní komunikaci dochází k častým dopravním nehodám.

Nepřetržitý proud aut

K tomu přistupuje permanentní a nezodpovědné schvalování enormní výstavby v Horoměřicích pod taktovkou Občanské demokratické strany, ale i ve Velkých Přílepech a dalších obcích, aniž by byla v předstihu budována potřebná infrastruktura a včetně dopravní. Viz pozdní a drahá výstavba dětských školek, pozdní výstavba autobusových zastávek v nových částech obce. V sou-

časnosti je situace taková, že v ranní i odpolední dopravní špičce míří nepřetržitě tisícové kolony vozidel jednak od ruzyňské dálniční spojky přes Horoměřice, a stejně tak i v protisměru. Vedle toho v ranní špičce míří kolony vozidel také směrem na Jenerálku a Prahu 6, v odpolední špičce se stejná vozidla vracejí z Prahy zpět do domovských obcí.

Navíc, v Horoměřicích je přetížená okresní silnice od Ruzyně vedená do křižovatky jako silnici vedlejší s příkazem Stop! Deje přednost vozidlům v obou směrech na hlavní silnici! V důsledku toho se v obou špičkách tvoří každý den ve směru od Ruzyně i více než kilometrové fronty vozidel, které pomalým popojížděním zamožují horoměřické prostředí.

Radnice mohla hledat řešení již dávno

Tuto situaci bylo možno v době vlády ODS v zastupitelstvu, v poslední době s podporou TOP 09 již dávno řešit. Existuje několik alternativ řešení. Ta nejúčinnější je samozřejmě dostavba dálničního okruhu, který má vést kolem Horoměřic přes Suchdol na D8 a byl plánován již v době protektorátu. Loni tuto trasu opět schválil pražský magistrát přes odpor městské části Suchdola. Suchdol a další žalobci letos prohráli soud, zbývá jim již jen dovolání, jinak nic

nebrání zahájení výstavby pokračování dálničního obchvatu Prahy, na kterou je možno získat dotaci z Evropské unie. Volební sdružení Naše Horoměřice vyvine maximální úsilí o co nejrychlejší realizaci této důležité dopravní stavby s klíčovým významem pro obyvatele Horoměřic. Dálniční obchvat zlepší i dopravní situaci Suchdola, zvláště když průjezd přes Výhledy bude zabudován pod zemí, tedy bez nepříznivého hluku na obyvatele. Dosud není známo, kdy se dálniční obchvat na D8 začne stavět, ani kdy bude dokončen.

Možné objezdy obce nechala minulá zastupitelstva zastavět domy

Vedle dálničního obchvatu však je stejně tak zapotřebí řešit dopravu přímo v obci, resp. měla být řešena již dávno. Existuje několik možností, obecní zastupitelstva však zůstala u planých slibů a výmluv na jiné orgány. V době bývalé dělné spolupráce v zastupitelstvu, na které se výrazně podílelo Demokratické sdružení včetně pana Káška, který později vstoupil do ODA, zastupitelstvo rozhodlo, že nepřipustí žádnou další výstavbu směrem ke statenickému lesu. Toto rozhodnutí porušil a další výstavbu k lesu v zastupitelstvu prosadil jako starosta p. Kášek, který tehdy již přestoupil do ODS. Výstavbu k lesu zdůvodňoval tím, že se tam zároveň bude stavět silniční obchvat Horoměřic od Ruzyně směrem na Statenice a část obchvatu bude součástí předmětného areálu, ve kterém se orná půda mění na stavební. Jednalo se o plochu cca 300 x 300 m, což je 90.000 metrů čtverečných. Došlo zde k navýšení tržní ceny půdy z několika desítek korun na 2500,- až 3.000,- Kč za metr čtverečný, což je celkem 225 až 270 milionů Kč. Občany Horoměřic by mohlo zajímat, kolik z těch cca 250 milionů Kč použil, nebo věnoval investor ve prospěch obce? I pouhých 100 milionů Kč by stačilo na vybudování velké části obchvatu a s dotací Evropské unie mohl být obchvat Horoměřic již dávno hotov. Bylo jasné, že jde o osobní, ne-li finanční zájmy, a žádný obchvat realizován nebude, což se také stalo. Proto jsem tehdy jako člen obecního zastupitelstva hlasoval proti změně územního plánu.

Dá se s tím ještě něco dělat?

Uplynulo více než deset let a o obchvatu ani zmínka. Nemáme samozřejmě nic proti obyvatelům, kteří si v této lokalitě postavili či koupili rodinné domy. Naopak po tom, jak byla zástavba realizována, žádný obchvat neumožňuje, a byli bychom striktně proti tomu, kdyby dnes někdo chtěl tuto oázu klidu narušit průjezdní komunikací.

Současným nutným řešením dopravní situace v Horoměřicích, a to i za existence dálničního obchvatu jsou tři možné varianty:

- jednosměrný obchvat obce od Ruzyně na začátku obce vpravo, vybudovaný částečně po existujících komunikacích na okraji obce, novou komunikací souběžnou s ulicí Rabochova a ulicí Kolmá na okresní silnici od Prahy - Jenerálky, kde by byla světelná křižovatka ve tvaru T,
- kruhový objezd na křižovatce ve středu obce, ulice Hrdinů. Prostor na potřebné rozšíření a úpravu tak, aby kruhovým objezdem mohly projíždět autobusy a kamiony zde je a tato varianta by také byla nejlevnější,
- světelně řízená křižovatka ve středu obce, ulice Hrdinů. Tato varianta je nejméně vhodná. Vyžadovala by ve všech třech směrech tři jízdní pruhy. Dnes jsou tři jízdní pruhy jen ve směru od Ruzyně. Vybudování třech jízdních pruhů ve směru od Prahy a od Kralup by sice bylo možné, ale značně obtížné a nákladné.

Volební sdružení Naše Horoměřice ve spolupráci s odborníky na dopravní komunikace v příštím volebním období, bude prosazovat neoptimálnější variantu tak, aby průjezd Horoměřicemi byl plynulý a bylo odstraněno popojíždění dlouhé kolony vozidel ve směru od Ruzyně, které zamožuje výfukovými zplodinami značnou část Horoměřic. Předpokladem je však vyšší podpora obyvatel Našim Horoměřicím v příštích komunálních volbách, protože současná koalice o řešení dopravy v obci zjevně nemá zájem.

Doc. Ing. Jaroslav Polák, DrSc., SNK Naše Horoměřice

Horoměřický zpravodaj vydává Obec Horoměřice, IČ 00241229, se sídlem Horoměřice, Velvarská 100.

Horoměřický zpravodaj je periodický tisk Obce Horoměřice podle zákona č. 46/2000 Sb., vychází nepravidelně, 6 – 10x ročně.

Místo vydávání: Horoměřice.

Evidenční číslo MK ČR E 17966.

Horoměřický zpravodaj je doručován do domácností obce zdarma.

Redakční rada si vyhrazuje právo na grafickou a gramatickou úpravu příspěvků, případně na jejich krácení.

Za správnost příspěvku (zejména po právní stránce) odpovídá vždy autor příspěvku.

Názory autorů příspěvku nemusí být v souladu s názory redakční rady či zastupitelstva obce.

Grafika: Ondřej Cejnar • **Tisk:** powerprint s.r.o.

Náklad: 1720 výtisků

Vaše příspěvky můžete doručit na obecní úřad či poslat e-mailem: podatelna@horomerice.cz